

Lívsglaða sandoyar-ðivan:

- FÓLK HALDA MEG VERA JAPANARA

Hon hefur verið við í óteljandi filmum og sjónleikum og kann uttan íva roknast uppí donsku sjónleikaraelituna. Tann altíð smílandi, stuttliga og kjaftbreiða Margrethe Koytu hefur røtur heiman av Sandi, og vit hitta hálvføroysku sjónleikarinnuna til eitt prát um mangt og hvat

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

Vit skulu møtast klokkan 15 í Lagkagehuset í Søborg norðaliga í Keypmannahavn. Tá eg komi út úr bussinum, sum steðgar beint uttan fyri

møtistaðið, stendur 72 ára gamla Margrethe Koytu longu uttan fyri inngongdina. Hon heilsar sera blíð og fyrikomandi, men sigur beinanvegin, at hon hefur umbestemmað seg viðvíkjandi kaféini.

- Halt kjaft ikki, har er ikki verandi í Lagkagehuset, so stórt,

opið og keðiligt tað er inni har. Lat okkum finna eina betri kafé... har skuldi verið ein beint her yviri, sigur hon og fer beint til stroks í sama rætning, sum bussurin, ið júst er farin avstað aftur.

- Er hendan her ikki fitt? spyr hon og peikar á lítlu ljósu

kaféina á horninum eitt sindur longri frammi.

Har er ikki nógv pláss, men har er hugnaligt og luktar av nýbryggjaðum kaffi og heima-bakstri. Vit keypa okkum hvør sín kaffimunn og hvør sína kaku, áðrenn vit seta okkum við lítla runda borðið við vindeygad.

Margrethe er í einum svørtum skinnjakka, og oman eftir akslunum hefur hon eitt lætt, tunt appelsingult turriklæði, sum matchar væl við knallreyða hárið, sum er krúllut og stutt.

Bæði baristan og ein gestur hava longu heilsað vinarligt uppá fryntligu Margrethu. Antin